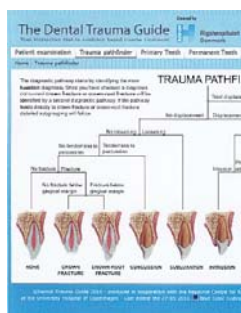

Dental trauma guide

<http://www.dentaltraumaguide.org/Default.aspx>

De website www.dentaltraumaguide.org heeft geen winstoogmerk en beoogt de behandeling van een trauma aan gebitselementen te optimaliseren. Op de website zijn 'evidence-based' richtlijnen voor gebitsletsels in het tijdelijk en in het blijvend gebit te vinden. Bijvoorbeeld die van de International Association of Dental Traumatology (*Dent Traumatol* 2007; 23:66-71; 23: 130-136; 23: 196-202). Er worden geen individuele en specifieke vragen beantwoord, want het doel van de website is een platform voor de beroepsgroep te vormen waarmee tot consensus wordt gekomen over de diagnose en de behandeling van veel voorkomende gebitsletsels die zich in de dagelijkse mondzorgpraktijk presenteren.

Medewerkers van het Resource Centre for Rare Oral Diseases en de afdeling Oral and Maxillo-Facial Surgery van het universiteitsziekenhuis te Kopenhagen hebben de website opgezet. De website is nog in ontwikkeling en de professionele bezoeker wordt uitgenodigd een bijdrage te leveren door zijn commentaar te e-mailen naar dentaltraumaguide@rh.regionh.dk.

Op de homepage is te zien dat de website is

verdeeld in 6 secties met onder andere 'Patient examination' waar aanbevelingen en richtlijnen worden gegeven voor het patiëntonderzoek om tot een afgewogen anamnese te komen. De sectie 'Trauma pathfinder' bevat een grafisch stroomschema aan de hand waarvan een tandarts tot een bepaalde diagnose van het gebitsletsel kan komen. De andere secties behandelen de specifieke letsels aan het tijdelijk gebit en het blijvend gebit. Ook is er een sectie gewijd aan de te gebruiken termen en nomenclatuur, alsmede een sectie met algemene informatie over onder meer de mensen achter de website. Het belangrijkste voor de algemeenpracticus is het rijtje met 15 soorten gebitsletsels aan de linkerkant van de homepage. Van ieder gebitsletsel, variërend van een simpele concusie tot een volledige avulsie, is met 1 klik op de knop meer informatie te verkrijgen over het trauma, de etiologie, de diagnosestelling, de therapiemogelijkheden, de prognose en een literatuurlijst. Het geheel wordt fraai geïllustreerd met foto's en animaties. Deze website biedt de tandarts-algemeen practicus een scala aan informatie over gebitsletsels, alsmede aan aanbevelingen en richtlijnen bij de behandeling van gebitsletsels.

Porphyromonas gingivalis

In het promotieonderzoek van Nina Scheres stond de vraag centraal of gingivale en parodontale ligament fibroblasten van gezonde subjecten *in vitro* en van patiënten met parodontitis verschillend reageren op blootstelling aan de bacterie *Porphyromonas gingivalis*.

In een eerste onderzoek werd de functionaliteit van gingivale en parodontale ligament fibroblasten bij gezonde subjecten *in vitro* onderzocht na blootstelling aan levende *Porphyromonas gingivalis*. De respons van de verschillende monsters bleek sterk heterogeen tussen gingivale en parodontale ligament fibroblasten, maar ook tussen de subjecten onderling. Scheres suggereert dat deze aanzienlijke heterogeniteit een determinant van parodontale vatbaarheid kan zijn.

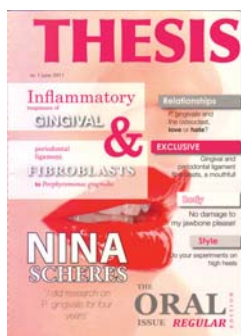
Een belangrijke bevinding in een tweede onderzoek was dat fibroblasten in een meer actieve staat waren bij patiënten met parodontitis dan bij de *in vitro*-monsters. Ook reagerden de subjecten die *Porphyromonas*

gingivalis positief waren sterker op de *in vitro*-stimulus dan subjecten die negatief waren.

De verklaring hiervoor zou kunnen zijn dat eerder contact met *Porphyromonas gingivalis* wordt 'herinnerd' door de fibroblast.

Een derde onderzoek betrof het virulentieverval van gekapseld (CPS, virulent) en niet-gekapseld polysaccharide (minder virulent) van verschillende serotypen *Porphyromonas gingivalis*. Aangetoond werd dat het CPS de immunreactie reduceert, dan wel ontwijkt. In het laatste onderzoek bleek dat *Porphyromonas gingivalis* de osteoclastvorming op verschillende manieren kan beïnvloeden. Intrigerend is dat de aanwezigheid van receptor activator (RANKL) bij blootstelling aan de bacterie zowel remmend als activerend voor de osteoclastvorming kan zijn. Het precieze mechanisme is nog niet duidelijk.

De relevantie van dit onderzoek voor de clinicus is dat de ontstekingsreactie van fibroblasten op *Porphyromonas gingivalis* tussen gezonde subjecten *in vitro* en patiënten met parodontitis verschillend is. Dit verschil speelt een rol bij de vatbaarheid voor parodontitis.

N. Scheres
Inflammatory responses of gingival and periodontal ligament fibroblasts to *Porphyromonas gingivalis*
Amsterdam: Vrije Universiteit
Amsterdam, 2011
126 bl., geïll.
ISBN 978 94 6108 170 4